

Sygn. akt II CSK 56/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J.N.
przeciwko K.S. o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 1 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa ../16,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1890 (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód J.N. wniósł skargę kasacyjną od wyroków Sądu Apelacyjnego z dnia 1 czerwca 2017 r., w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 października 2016 r. Wyrokiem tym oddalono powództwo powoda o ochronę dóbr osobistych skierowane przeciwko pozwanej K.S.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że przesłanką przemawiającą za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania jest oczywista zasadność skargi wyrażająca się w jaskrawym uchybieniu przez Sąd Apelacyjny dyspozycji przepisów wskazywanych w ramach podstaw kasacyjnych skargi (s. 3 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień orzeczeń Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (k. 277 akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona. W procesie o ochronę dóbr osobistych po wniesieniu apelacji przez powoda, Sąd Apelacyjny wyjaśnił, dlaczego nie uwzględnił wniosków dowodowych powoda złożonych w toku postępowania apelacyjnego. W związku z przedmiotem sporu i tokiem postępowania Sąd Apelacyjny przekonywająco stwierdził, że wspomniane wnioski dowodowe nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, a ponadto okazały się na pewno spóźnione i skarżący nie wykazał, aby potrzeba ich powołania pojawiła się w postępowaniu odwoławczym (art. 381 k.p.c.; s. 5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Jednocześnie należy stwierdzić, że dokonane ustalenia faktyczne przez Sądy meriti nie uzasadniają twierdzenia skarżącego, że skierowanie do Sądu Rodzinnego pisma pozwanej z dnia 2 października 2015 r. doprowadziło do bezprawnego naruszenia dobra osobistego powoda w rozumieniu art. 24 k.c. Sąd Apelacyjny trafnie zauważył, że dyrektor szkoły (pedagog) ma obowiązek

zawiadomić właściwe organy ochrony prawnej, w tym też Sąd rodzinny o stwierdzonych trudnościach wychowawczych w stosunku do uczniów poddanych ich pieczy, w szczególności o czynach karalnych uczniów i ich demoralizującym zachowaniu (s. 4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Ponadto nie sposób twierdzić, że pismo pozwanej z dnia 2 października 2015 r. naruszyło dobro osobiste powoda w wyniku użytych w nim sformułowań sugerujących dezorganizowanie władzy policji w wyniku stałych interwencji powoda. Nie ma w nim zwrotów oczywiście obraźliwych ani zwrotów sugerujących nieprawdziwe fakty wywołane przez powoda.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 1, 4 10 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

kc

jw